

РЕШЕНИЕ

№ 25295

гр. София, 24.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 09.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4612**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано по жалба на М. С. А., подадена от адв. Р., срещу мълчалив отказ на администратора на лични данни „Профи Кредит България“ ЕООД по нейно заявление по чл. 37б, ал. 1 ЗЗЛД от 16.02.2025 г. В ЧАСТТА, с която се иска да бъде представен сключеният между тях договор за кредит с № 40007376463, ведно с всички съпътстващи договора документи. Иска се отмяната му като незаконосъобразен. Претендират се разноски.

На 08.07.2025 г. от проц.представител на жалбоподателката е постъпило писмено становище, с което жалбата се поддържа. Претендира се адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА. Представен е списък на разноските.

В ОСЗ жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът – „Профи Кредит България“ ЕООД, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка чрез гл. юрк. Л. оспорва жалбата като недопустима, алтернативно неоснователна.

В ОСЗ ответникът не изпраща представител.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и

служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Със заявление от 16.02.2025 г. /л. 7/ на основание чл. 37б ЗЗЛД М. С. А., за да прецени законността на обработката на личните ѝ данни, е поискала „Профи Кредит България“ ЕООД да предостави сключените между тях договори за кредит с № 40007376463 и с № 40009137692, ведно със съпътстващите договорите документи.

С писмо от 17.03.2025 г. „Профи Кредит България“ ЕООД /л. 14/ е указал, че личните данни на М. С. А. се обработват само в необходимия обем и за целите, посочени в декларацията за обработка на лични данни, подписана от жалбоподателката. Представен е договор за кредит с № 40009137692, ведно със съпътстващите документи- л. 16-21. Договор за кредит с № 40007376463 не е представен.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът достига до следните прави изводи :

Жалбоподателката е упражнила правата по чл. 15 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 като е подала писмено заявление по чл. 37б, ал. 1 ЗЗЛД до „Профи Кредит България“ ЕООД на 16.02.2025 г. В едномесечния срок по член 12, т. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 ответникът се произнесъл частично по подаденото заявление с писмо от 17.03.2025 г. като е уважил искането за представяне на договор № 40009137692, ведно със съпътстващите договорите документи. По искането за представяне на договор за кредит с № 40007376463 дружеството не се е произнесло в срок и е формиран мълчалив отказ по чл. 58 АПК вр. член 12, т. 3 от Регламент 2016/679. Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването на 16.04.2025 г. /л. 23/ в срока по чл. 149, ал. 2 АПК, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Мълчаливият отказ е постановен от компетентен орган в нарушение на материалния закон.

По делото няма спор, че „Профи Кредит България“ ЕООД е администратор на лични данни по чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679. На основание възникнало между М. С. А. и „Профи Кредит България“ ЕООД облигационно отношение, по силата на сключен договор за кредит между страните, съдът приема за безспорно установено, че оспорващата е субект, чийто лични данни са обработвани от дружеството-ответник, и респ. има право като субект на това обработване на достъп до обработваните от администратора негови лични данни, съгласно чл.15 от Регламент 2016/679. Поради това, за ответника „Профи Кредит България“ ЕООД като администратор на лични данни е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от М. С. А. заявление. Съгласно разпоредбата на чл. 12, т. 3 от Регламент 2016/679, това е следвало да стане без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. Както се посочи, администраторът е уважил молбата частично, като по отношение на представянето на договор за кредит № 40007376463 липсва произнасяне.

Не се установява по делото личните данни на М. С. А. да не са в процес на обработка към датата на инициране на производството пред администратора на лични данни „Профи Кредит България“ ЕООД. Не се установява да са налице и ограниченията по смисъла на чл. 23, т. 1 и т. 2 от Регламент 2016/679 по отношение обхвата на задълженията и правата на администратора на лични данни, предвидени в чл.12-чл.22 от Регламент 2016/679 (чл.37а от ЗЗЛД). „Профи Кредит България“ ЕООД, в качеството си на администратор на лични данни, е следвало да изпълни задължението си по чл.15, т. 3 от Регламент 2016/679 като предостави на субекта на данните – М. С. А., поисканите лични данни, съдържащи се в договор за кредит № 40007376463 и съпътстващите го документи. Отказът на „Профи Кредит България“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни, да предостави достъп до лични данни по подаденото от М. С. А.

заявление от 16.02.2025 г. относно договор за кредит № 40007376463, следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката да се върне на администратора на лични данни за произнасяне по заявлението, при съобразяване с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора основателна се явява заявената от процесуалния представител на жалбоподателката претенция за присъждане на сторените по делото разноски. Според представения списък на разноските по чл.80 ГПК се претендира присъждането на 10 лв. за заплатена държавна такса, както и възнаграждение за един адвокат по реда на чл.38, ал.1, т.2 ЗА. Съдът, след като прецени фактическата и правна сложност на делото и осъществения обем на процесуална защита и след като взе предвид приетото с решение по дело С-438/22 на СЕС, следва да определи адвокатско възнаграждение в размер на 700 лв.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София град, 24 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на „Профи Кредит България“ ЕООД по заявление по чл. 37б, ал. 1 ЗЗЛД от 16.02.2025 г. на М. С. А. В ЧАСТТА, с която се иска да бъде представен сключеният между тях договор за кредит с № 40007376463, ведно с всички съпътстващи договора документи.

ВРЪЩА преписката на администратора на лични данни Профи Кредит България“ ЕООД за ново произнасяне със задължителни указания по приложението на материалното право в мотивите на решението, за което определя 14-дневен срок то получаването ѝ.

ОСЪЖДА „Профи Кредит България“ ЕООД да заплати на М. С. А. сумата от 10 (десет) лева разноски по делото.

ОСЪЖДА „Профи Кредит България“ ЕООД да заплати на адв. Н. Р. сумата от 700 (седемстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие на М. С. А. на основание чл.38, ал.1, т.2 ЗА.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: